

[Terug naar Bijbel index](#) [Terug naar Boek index](#)

Job 39

- 1 Kunt gij een prooi jagen voor de leeuw en de begeerte der jonge leeuwen vervullen,
- 2 Wanneer zij wegduiken in hun holen, in het struikgewas op de loer liggen?
- 3 Wie verschaft de raaf zijn buit, wanneer zijn jongen tot God roepen, ronddolen zonder eten?
- 4 Kent gij de tijd, waarop de gemzen werpen? Neemt gij het jongen der hinden waar?
- 5 Kunt gij de maanden van haar dracht tellen, en kent gij de tijd, waarop zij werpen?
- 6 Zij krommen zich, brengen haar jongen voort, drijven haar vrucht uit.
- 7 Haar jongen worden krachtig, groeien op in het veld, zij lopen weg en keren niet tot haar terug.
- 8 Wie heeft de wilde ezel de vrijheid gegeven, ja, wie heeft de banden van de ezel der steppe geslaakt,
- 9 Wie Ik de vlakte tot zijn woning aanwees en het zilte land tot zijn verblijf?
- 10 Hij lacht om het gewoel der stad, luistert niet naar het geschreeuw van de drijver;
- 11 Hij zoekt de bergen af als zijn weide en speurt naar al wat groen is.
- 12 Zou de woudos u dienstbaar willen zijn, willen overnachten bij uw kribbe?
- 13 Kunt gij de woudos met een touw in de vore dwingen? Zal hij achter u de dalgrond eggen?
- 14 Vertrouwt gij op hem, omdat zijn kracht zo groot is? of laat gij aan hem uw zwoegen over?
- 15 Rekent gij op hem, dat hij uw koren zal binnenhalen en het naar uw dorsvloer zal samenbrengen?
- 16 Vrolijk klapwieken de vleugels van de struis; zijn dat liefderijke slagpennen en veren,
- 17 Als zij haar eieren overlaat aan de aarde en ze warm laat worden in het zand,
- 18 En vergeet, dat een voet ze vertrappen en het gedierte des velds ze vertreden kan?
- 19 Zij behandelt haar jongen hard, alsof zij de hare niet zijn; of haar zwoegen vergeefs is, deert haar niet,
- 20 Want God heeft haar wijsheid onthouden en haar geen deel aan het inzicht gegeven.
- 21 Wanneer zij fier met de vleugels klapt, lacht zij om ros en ruit.
- 22 Kunt gij het paard sterkte geven, zijn nek met manen bekleden?
- 23 Kunt gij het doen springen als een sprinkhaan? Zijn trots gesnuif is een verschrikking.
- 24 Het doorwoelt met vreugde het dal, met kracht trekt het de strijd tegemoet;
- 25 Het lacht om de vrees en is onvervaard en deinst voor het zwaard niet terug.
- 26 Boven hem rinkelt de pijlkoker, flinkeren lans en speer;
- 27 Onstuimig en wild verslindt het de bodem en is niet te houden als de hoorn klinkt;
- 28 Het hinnikt, zo vaak de hoorn wordt geblazen en reeds van verre ruikt het de strijd, het geroep der aanvoerders en het krijgsgeschreeuw.
- 29 Is het door uw inzicht, dat de valk vliegt, zijn vleugels uitslaat naar het zuiden?
- 30 Is het op uw bevel, dat de gier zich verheft en zijn nest in de hoogte bouwt,
- 31 Op rotsen woont en vernacht, op rotspunt en bergtop?
- 32 Vandaar speurt hij naar voedsel, zijn ogen turen in de verte;
- 33 Zijn jongen slurpen bloed, en waar verslagenen liggen, daar is hij.
- 34 En de Here antwoordde Job:
- 35 Wil de bediller twisten met de Almachtige? De aanklager van God antwoorde daarop!
- 36 Toen antwoordde Job de Here:
- 37 Zie, ik ben te gering, hoe zal ik U bescheid geven? Ik leg de hand op mijn mond.
- 38 Eenmaal heb ik gesproken, maar ik doe het niet weer; ja tweemaal, maar ik ga er niet mee voort.

[vorig hoofdstuk](#) [volgend hoofdstuk](#)

From:

<https://bijbelwiki.famvisser.net/> - **Bijbel Wiki**

Permanent link:

<https://bijbelwiki.famvisser.net/doku.php?id=bijbels:nbg:org:tekst:job39>

Last update: **2022/05/06 21:59**

